

WSZYSTKO ALBO NIC

All or Nothing

REŻYSERIA
MIKE LEIGH

W KINACH OD 14 LUTEGO 2003

DYSTRYBUCJA W POLSCE



ul. Zamenhofa 1, 00-153 Warszawa
tel.: (+4822) 636 25 00, 636 25 02, fax: (+4822) 635 20 01
e-mail: gutekfilm@gutekfilm.com.pl <http://www.gutekfilm.com.p>

WSZYSTKO ALBO NIC

scenariusz i reżyseria
Mike Leigh

zdjęcia
Dick Pope

muzyka
Andrew Dickson

montaż
Lesley Walker

dźwięk
Malcolm Hirst

scenografia
Eve Stewart

kostiumy
Jacqueline Durran

występują

Timothy Spall	Phil
Lesley Manville	Penny
Alison Garland	Rachel
James Corden	Rory
Ruth Sheen	Maureen
Marion Bailey	Carol
Paul Jesson	Ron
Sam Kelly	Sid
Kathryn Hunter	Cécile
Sally Hawkins	Samantha
Helen Coker	Donna
Daniel Mays	Jason
Ben Crompton	Craig
Timothy Bateson	Harold
Edna Doré	Martha

oraz

**Robert Wilfort, Gary McDonald, Diveen Henry, Georgia Fitch, Tracy O'Flaherty,
Jean Ainslie, Badi Uzzaman, Parvez Qadir, Russell Mabey, Thomas Brown-
Lowe, Oliver Golding, Henri McCarthy, Ben Wattley, Leo Bill, Michele Austin,
Alex Kelly, Alan Williams, Peter Yardley, Dawn Davis, Joe Tucker, Di Botcher,
Valerie Hunkins, Daniel Ryan**

producent

Simon Channing-Williams

szefowie produkcji

Alain Sarde

Pierre Edelman

kierownik produkcji

Georgina Lowe

film wyprodukowany przez

Cloud Nine Films Ltd.

Thin Man Films

Les Films Alain Sarde

Studio Canal

festiwale

MFF Cannes 2002 (oficjalna selekcja)

Wielka Brytania/Francja

rok produkcji: 2002

czas trwania: 128 minut

kolor – SRD – 1:1,85

Wszystko albo nic – jeden z faworytów festiwalu w Cannes 2002 – to najnowsze dzieło Mike'a Leigh, twórcy *Nagich* oraz *Sekretów i kłamstw* nagrodzonych Złotą Palmą w Cannes w 1996 roku.

Film, będący dojrzałą i szczerą opowieścią o miłości, mówi o potrzebie prawdziwego uczucia, porozumienia we współczesnym świecie pośpiechu i zgiełku. Leigh sugeruje, że warto zatrzymać się na chwilę i zastanowić się, co jest naprawdę dla każdego z nas najważniejsze.

Wszystko albo nic to wzruszający i przenikliwy portret współczesnej rodziny, której członkowie, dotknięci rutyną, zmęczeniem i ustawicznym brakiem czasu, z czasem oddalili się od siebie. To film o pułapkach codziennego życia, tęsknocie za spełnieniem, a zarazem o małych gestach i decyzjach, które nas przybliżają lub oddalają do tego, co w życiu najistotniejsze.

Mike Leigh w mistrzowski sposób ukazuje, jak łatwo zagubić się w życiu, ale jednocześnie także, że można się w nim nawzajem odnaleźć. Reżyser mówi o tym, jak cienka granica dzieli poczucie, że ma się wszystko... albo nic.

GŁOSY PRASY

W obserwacji codzienności najlepsi są dzisiaj Anglicy. Ich najnowsze filmy pokazano właśnie w Cannes. Ken Loach, Mike Leigh potrafią przyjrzeć się ludziom zwyczajnym aż do bólu. Ludziom, których dzieci nie mają zapewnionego miejsca w Oxfordzie, których życie sprowadza się do wielogodzinnego wybijania cen w sklepowej kasie, a rozrywką jest piwo wypite w pobliskim pubie. Ludziom bez marzeń i perspektyw. Tacy właśnie są bohaterowie nowego filmu Mike'a Leigh Wszystko albo nic (...). Ale Leigh nie byłby sobą, gdyby podobnie jak w Sekretach i kłamstwach nie szukał dla swoich bohaterów nadziei. Oczywiście w nich samych – w ich solidarności w obliczu katastrofy, w potrzebie uczucia.

Barbara Hollender, „Rzeczpospolita” 20.05.2002

Moim typem [na MFF w Cannes 2002] pozostaje Wszystko albo nic Mike'a Leigh. Ulegając sportowej atmosferze chciałoby się dodać: film nieprześcigniony. Tylko co znaczy w tym momencie wyścig? Powinno się powiedzieć: film najbardziej dotkliwy, najgłębiej przeżyty, przyziemny i uniwersalny zarazem. Jak sztuka Czechowa – o niczym i o wszystkim.

Tadeusz Sobolewski, „Gazeta Wyborcza” 20.05.2002

Po dramacie kostiumowym Topsy-Turvy z 1999 roku, Mike Leigh powraca w rejony, które zna najlepiej. We Wszystko albo nic ponownie oglądamy szare osiedla i sklepy południowego Londynu. Po pokazach filmu w Cannes krytycy uznali go za rodzaj duchowej kontynuacji Sekretów i kłamstw, które zdobyły Złotą Palmę w 1996 roku. Wszystko albo nic przypomina też dużo wcześniejszy film Mike'a Leigh - Meantime z 1983 roku. Oglądając najnowsze dzieło reżysera trudno oprzeć się wrażeniu, że stanowi ono samoświadome potwierdzenie jego zainteresowań. Film jest pełen scen i dialogów, tak typowych dla idiomu Mike'a Leigh, iż wydają się one autoparodią (...). Postaci w filmie Leigh na początku przypominają ledwo nakreślone szkice. Z każdą minutą jednak stają się coraz bogatsze, pełniejsze i ciekawsze. Wiele w tym zasługi doskonałych aktorów. Na szczególne brawa zasłużyli Timothy Spall i Ruth Sheen.

Bohaterowie Wszystko albo nic jedynie w sensie fizycznym pozostają w tym samym miejscu. Pod względem emocjonalnym wszyscy odbywają daleką podróż - na końcu filmu znajdują się w całkiem innym punkcie niż na początku. Samantha przeżyje swoiste odkupienie. Rodzina Phila przejdzie poważny kryzys i przetrwa, być może nie całkowicie ocalona, ale na pewno wzmocniona (...). Choć film przypomina wcześniejsze dokonania reżysera, ma wciąż wielką siłę oddziaływania (...).

Xan Brooks, „Sight and Sound” 11/2002

Bohaterowie filmu z trudem brną przez życie. Są zmęczeni, rozczarowani i nie mają wielkich oczekiwań (...). Członkowie rodziny, o której opowiada film - taksówkarz, kasjerka supermarketu i ich dwójka dorosłych dzieci - wszyscy oni są nieszczęśliwi, a czasem po prostu śmieszni. Pokazując ich jednak reżyser unika taniego sentymentalizmu czy kpiarskiego tonu (...). Phil (Timothy Spall) i Penny (Lesley Manville) są razem od bardzo dawna. Nie do końca wiadomo czy są małżeństwem. Co prawda Phil nazywa Penny swoją żoną, ale ona wypomina mu, że nigdy się jej nie oświadczył i nie zaproponował ślubu. Wydaje się, że ich związek z upływem lat uległ rozkładowi. W ich domu panuje atmosfera ponurej rezygnacji, niezadowolenia i frustracji. Pomimo to, gdzieś pomiędzy następującymi po sobie kłótniami i okresami milczenia, można dostrzec cień nadziei. „Kiedyś potrafiłem cię rozśmieszać” - mówi Phil do Penny w najmroczniejszej chwili ich wspólnego życia. Krytykując Phila Penny pragnęła mu pomóc. Niezgrabna uprzejmość, którą okazują sobie w niektórych momentach to dalekie echo czułości, która kiedyś była w ich związku. Ci ludzie kiedyś się kochali i być może ciągle darzyliby się uczuciem, gdyby ich życie ułożyło się inaczej. Równie nieszczęśliwi jak członkowie rodziny Phila są także ich sąsiedzi i znajomi z pracy (...). Leigh uważnie przygląda się bohaterom, bezlitośnie obnaża ich najgorsze cechy, nie tracąc przy tym nadziei, że zaskoczą go swoją przyzwoitością. I jak się okazuje w najbardziej krytycznych momentach, bohaterowie rzeczywiście go nie zawodzą. Metoda twórcza Mike'a Leigh, wypracowana podczas dziesięcioleci pracy w telewizji i filmie, polega na włączeniu wszystkich aktorów w długi proces pracy nad dziełem. W rezultacie ich kreacje nabierają niezwyklej głębi (...). Kulminacyjna rozmowa Phila i Penny, w której na światło dzienne wychodzą wszystkie wzajemne żale i długo tłumione oczekiwania, jest jedną z najbardziej poruszających scen, jaką widziałem w kinie w tym roku.

A. O. Scott, „New York Times” 25.10.2002

Wszystko albo nic mówi o odrodzeniu prawdziwej więzi między ludźmi, którzy wydają się pozbawieni woli, głębszych uczuć i wiary w cokolwiek (...). Brzydcy, przegrani, wypaleni emocjonalnie ludzie odnajdują miejsce na miłość, piękno, altruizm. Choć świat jest paskudny, Leigh pokazuje, jak pozostać dobrym, życzliwym i solidarnym w biedzie. Jak pokonać obojętność.

Janusz Wróblewski, „Życie Warszawy” 21.05.2002

W nowym filmie Mike'a Leigh widzowie odnajdą charakterystyczną dla tego reżysera wnikliwość obserwacji i dużo humoru (...). Leigh pokazuje wielu bohaterów, których losy się ze sobą przeplatają. Z tego wynika mozaikowa struktura filmu (...). Wszystko albo nic jest kolejnym dowodem wielkiego talentu Mike'a Leigh. Potrafi on doskonale pokazać na ekranie bohaterów żyjących na marginesie społeczeństwa. Ma rzadką umiejętność opisywania następujących po sobie wydarzeń ich codziennej egzystencji, z wielką wnikliwością przygląda się kruchej lodowej tafli oddzielającej bohaterów od całkowitej katastrofy. Nie mają realnych szans na ucieczkę przed mialkością życia,

które prowadzą. Większość starszych postaci w filmie poddaje się swemu losowi, topiąc żale i rozczarowania w alkoholu. Młodszy, także zbyt słaby, by skonfrontować się z rzeczywistością, swoje frustracje maskują agresją (...). Timothy Spall, grający po raz piąty u Mike'a Leigh, stworzył bardzo subtelny obraz człowieka, z którego życie prawie całkiem wyszło energię i ducha walki. Po raz kolejny Leigh zrobił bardzo sprawny technicznie film, pełen poezji prawdziwego życia (...).

Todd McCarthy, „Variety” 27.05.-2.06.2002

Nowy śmieszno-smutny film Mike'a Leigh jest powrotem do jego twórczych korzeni (...). Nowe dzieło Leigh to niezwykle piękny, prawdziwy i społecznie wrażliwy film. Widzowie na pewno dobrze zapamiętają twarz Timothy Spalla, który gra Phila. Nieogolony, z wytrzeszczonymi oczami i nieumytymi włosami, siedzi za kierownicą taksówki. Wydaje się jakby znajdował się w stanie szoku, starając się odpowiedzieć sobie na pytanie dlaczego życie mu się nie ułożyło (...). Rodzinę Phila utrzymuje jego partnerka Penny, pracująca jako kasjerka w supermarkecie (...). Phil to niezwykle melancholijna postać. Przytłacza go poczucie społecznego niedostosowania, a także pozbawiona nadziei krytyka ze strony Penny (...). Leigh pokazuje wielu pasażerów taksówki Phila - pijaków, klubowiczów, rodziny i samotne osoby. Sceny te przypominają fragmenty Sekretów i kłamstw, w których oglądaliśmy klientów pozujących do zdjęć w pracowni fotograficznej. Kulminacją kryzysu, który przeżywa rodzina Phila jest znakomita scena, w której oskarża on Penny o to, że ona już go nie kocha. Reżyser nasycił scenę ich rozmowy niezwykle emocjonalną głębią i pozwolił jej wybrzmieć do ostatniej nuty (...). Mike Leigh posiada niezwykle rzadką umiejętność odnajdywania pozytywnych ludzkich cech w morzu absurdu i nieszczęścia. Po mistrzowsku prowadzi aktorów, którzy wbijają się na szczyty swych możliwości (...).

Peter Bradshaw „Guardian” 18.10.2002

Z MIKE'M LEIGH ROZMAWIA JASON BEST

Twoje filmy opierają się na improwizacji. Jak powstawał film Wszystko albo nic?

Tego rodzaju filmy powstają w oparciu o bardzo długi okres prób. W przypadku *Wszystko albo nic* ćwiczyliśmy przez sześć miesięcy zanim rozpoczęliśmy zdjęcia.

Czy aktorzy opierali swe postacie na prawdziwych ludziach?

Powieściopisarze wymyślają swych bohaterów w oparciu o osoby, które poznali i przeżyli, których doświadczali. My robimy dokładnie to samo. Tworzymy fikcyjny świat. Wymyślamy historie i bohaterów. Na tym polega nasza praca. To dzięki nam, ci bohaterowie przychodzą na świat, wchodzi w związki z innymi ludźmi. Niezwykle ważne jest to, by te postaci były trójwymiarowe, wiarygodne dla widzów. Oczywiście rzeczywistość, którą tworzymy w naszych głowach, obraz świata i żyjących w nim bohaterów jest dużo bardziej złożony niż to, co widzowie oglądają w filmie. Obraz przedstawiany na ekranie działa na widzów dlatego, że gdzieś pod jego powierzchnią kryje się bogactwo i ogrom naszych wcześniejszych przemyśleń. Można to porównać do góry lodowej. Choć widzowie czasami oglądają tylko jej czubek wystający z wody, są świadomi istnienia góry lodowej w morskich głębinach.

W jaki sposób przekształcasz improwizacje aktorów na scenariusz?

Ponieważ aktorzy przez tak długi czas pracują nad swoimi bohaterami, potrafią się doskonale wczuć w ich emocje i improwizować przez godzinę czy dwie bez przerwy. To oczywiście nie daje mi jeszcze gotowej sceny. Zaledwie ją sugeruje. Moim zadaniem jest wyciśnięcie z tego kilku minut, nie tracąc przy tym niczego z treści. Dodaję też nowe elementy, montuję w odpowiedni sposób tak, aby uwypuklić to, na czym mi zależy.

Czy twój film ma polityczne przesłanie?

Za wszelką cenę chcę uniknąć sytuacji, by widz wychodzący z kina po moim filmie mógł powiedzieć, jakie dokładnie jest jego przesłanie. Nie obchodzi mnie robienie filmów o jasnym i prostym przesłaniu, mówienie widzom wprost, co mają myśleć. Chciałbym raczej, by moje filmy prowokowały widzów do zastanowienia się nad tym, jak żyją.

Czy zakończenie filmu jest otwarte?

Wydarzenia w filmie mają swoją kulminację i zakończenie. Zawsze jednak bardzo mi zależy na tym, by po wyjściu z kina widzowie mieli o czym myśleć. Chcę, żeby zastanawiali się, jak dalek potoczą się losy bohaterów. Filmy, o których zapominamy zaraz po seansie są moim zdaniem o wiele mniej warte od tych, które zostają z widzami na długi czas i skłaniają go do przemyśleń.

www.bbc.co.uk/films/2002/10/03/mike_leigh_all_or_nothing_interview.shtml

TWÓRCY FILMU

MIKE LEIGH

Urodzony 20 lutego 1943 roku w Salford w Wielkiej Brytanii. Studiował reżyserię w London Film School. W 1966 roku wystawił swoją pierwszą sztukę teatralną *Box Play*. W kinie debiutował w 1971 roku filmem *Bleak Moments*. Nie mogąc znaleźć pieniędzy na swój kolejny film, pracował dla telewizji. Do kina powrócił w 1988 roku filmem *Wysokie aspiracje*, za które otrzymał na MFF w Wenecji 1988 nagrodę FIPRESCI. W 1993 roku otrzymał na MFF w Cannes nagrodę za reżyserię *Nagich*. Największą sławę przyniósł mu film *Sekrety i kłamstwa*, który w 1996 zdobył na MFF w Cannes Złotą Palmę i nagrodę jury ekumenicznego, nominację do Oscara (m.in. za najlepszą reżyserię) oraz nagrodę BAFTA 1997 dla najlepszego brytyjskiego filmu. Obraz *Topsy-Turvy* nagrodzony został w Wenecji i nominowany do Oscara za scenariusz. W 1999 roku na festiwalu Camerimage razem ze swoim wieloletnim współpracownikiem, Dickiem Pope'm, został wyróżniony nagrodą specjalną dla najlepszego duetu: reżyser-operator. Leigh porusza w swoich filmach problemy społeczne. Uznawany jest za jednego z najlepszych obserwatorów życia angielskiej klasy średniej.

Filmografia

The Wednesday Play (1964, serial TV)
Play for Today (1970, serial TV)
Bleak Moments (1971)
Hard Labour (1973, TV)
The Permissive Society (1975, TV)
Nuts in May (1976, TV)
Knock for Knock (1976, TV)
Abigail's Party (1977, TV)
Kiss of Death (1977, TV)
Who's Who (1979, TV)

Grown-Ups (1980, TV)
Meantime (1981, TV)
Home Sweet Home (1982, TV)
The Five Minute Films (1982, TV)
Four Days in July (1985, TV)
The Short and Curlies (1987, TV)
Wysokie aspiracje / High Hopes (1988)
Życie jest słodkie / Life Is Sweet (1990)
Two Mikes Don't Make a Wright (nowela *A Sense of History*) (1992)
Nadzy / Naked (1993)
Sekrety i kłamstwa / Secrets & Lies (1996)
Współlokatorki / Career Girls (1997)
Topsy-Turvy (1999)
Wszystko albo nic / All or Nothing (2002)

TIMOTHY SPALL

Urodzony 27 lutego 1957 roku w Londynie. Aktor. W kinie debiutował w 1979 roku w słynnej *Quadrophenii*. Następne dziesięć lat spędził dzieląc czas i energię pomiędzy teatr a film. Grał dla the Royal Shakespeare Company i the Royal National Theatre. Występował także w telewizji. Popularność przyniosła mu produkcja dla BBC *Our Mutual Friend* - za rolę w tym filmie nominowany był do nagrody BAFTA. Występuje także w sztukach teatralnych reżyserowanych przez Mike'a Leigh. Brytyjskiej widowni znany jest najbardziej z produkcji telewizyjnych takich, jak *Outside Edge* i *Auf Wiedersehen, Pet*. Sławę aktora filmowego przyniosły mu dopiero lata 90., głównie dzięki współpracy z Leigh (zagrał w 5 filmach Mike'a Leigh, a za rolę w *Home Sweet Home*, *Sekrety i kłamstwa* i *Topsy-Turvy* był nominowany do nagrody BAFTA), a także dzięki występom w takich filmach, jak *Szalona kapela* Briana Gibsona, *Stracone zachody miłości*

Kennetha Branagha i *Intymność*
Patrice Chéreau'a.

Filmografia

Quadrophenia (1979; reż. Franc Roddam)
Remembrance (1982; reż. Colin Gregg)
The Missionary (1982; reż. Richard Lonc)
Oliver Twist (1982; reż. Clive Donner)
Home Sweet Home (1982; reż. Mike Leigh)
Auf Wiedersehen, Pet (1983, serial TV; reż. Roger Bamford, Anthony Garner, Paul Seed, Baz Taylor)
Dutch Girls (1985; reż. Giles Foster)
The Bride (1985; reż. Franc Roddam)
Gotyk / Gothic (1986; reż. Ken Russell)
Body Contact (1987; reż. Bernard Rose)
Crusoe (1988; reż. Caleb Deschanel)
The Dream Demon (1988; reż. Harley Cokeliss)
Journey's End (1988; reż. Michael Simpson)
Zabić księdza / To Kill a Priest (1988; reż. Agnieszka Holland)
Życie jest słodkie / Life Is Sweet (1990; reż. Mike Leigh)
Pod osłoną nieba / The Sheltering Sky (1990; reż. Bernardo Bertolucci)
1871 (1990; reż. Ken McMullen)
White Hunter, Black Heart (1990; reż. Clint Eastwood)
Spender (1991, serial TV; reż. Roger Bamford, Mary McMurray)
Frank Stubbs Promotes (1993, serial TV; reż. Tom Cotter, John Glenister, Nick Hurran, Richard Standeven, John Woods)
Nice Day at the Office (1994, serial TV)
Outside Edge (1994, serial TV; reż. Nick Hurran)
Whatever Happened to... Clement and La Frenais? (1997, serial TV)

Hamlet / William Shakespeare's Hamlet (1996; reż. Kenneth Branagh)
Sekrety i kłamstwa / Secrets & Lies (1996; reż. Mike Leigh)
Neville's Island (1998; reż. Terry Johnson)
The Wisdom of Crocodiles (1998; reż. Po-Chih Leong)
Szalona kapela / Still Crazy (1998; reż. Brian Gibson)
Our Mutual Friend (1998, serial TV; reż. Julian Farino)
The Clandestine Marriage (1999; reż. Christopher Miles)
Topsy-Turvy (1999; reż. Mike Leigh)
Shooting the Past (1999; reż. Stephen Poliakoff)
The Old Man Who Read Love Stories (2000; reż. Rolf de Heer)
The Thing About Vince (2000, serial TV; reż. Christopher King)
Uciekające kurczaki / Chicken Run (2000; reż. Peter Lord, Nick Park)
Vatel (2000; reż. Roland Joffé)
Stracone zachody miłości / Love's Labour's Lost (2000; reż. Kenneth Branagh)
Intymność / Intimacy (2000; reż. Patrice Chéreau)
Vanilla Sky (2001; reż. Cameron Crowe)
Rock Star (2001; reż. Stephen Herek)
Lucky Break (2001; reż. Peter Cattaneo)
Odkurzając zupełnie nago w raju / Vacuuming Completely Nude in Paradise (2001; reż. Danny Boyle)
Perfect Strangers (2001; reż. Stephen Poliakoff)
Wszystko albo nic / All or Nothing (2002; reż. Mike Leigh)
Nicholas Nickleby (2002; reż. Douglas McGrath)
Gettin' Square (2003; reż. Jonathan Teplitzky)
My House in Umbria (2003; reż. Richard Loncraine)
The Last Samurai (2003; reż. Edward Zwick)

LESLEY MANVILLE

Urodzona 12 marca 1956 roku w Brighton. Aktorka. Karierę rozpoczęła w latach 80. w produkcjach telewizyjnych. Stała aktorka Mike'a Leigh (*Grown-Ups*, *Wysokie aspiracje*, *Sekrety i kłamstwa*, *Topsy-Turvy*, *Wszystko albo nic*). Gra również w teatrze. Za udział w serialu *Holding On* zdobyła nagrodę BAFTA. Była żoną Gary Oldmana, z którym ma syna.

Filmografia

Emmerdale Farm (1972, serial TV; reż. Jeremy Ancock, John Anderson, Kay Patrick, John Michael Phillips, Anne Ross, Graham Wetherell, Philip Wood, Paul Wroblewski i inni)

Grown-Ups (1980; reż. Mike Leigh)

Taniec z nieznajomym / Dance with a Stranger (1985; reż. Mike Newell)

High Season (1987; reż. Clare Peploe)

The Firm (1988; reż. Alan Clarke)

Wysokie aspiracje / High Hopes (1988; reż. Mike Leigh)

Bad Girl (1992; reż. George Case)

Goggle Eyes (1992, serial TV; scen. Deborah Moggach)

The Mushroom Picker (1993, serial TV; reż. Andy Wilson)

Soldier Soldier (1991, serial TV; reż. Zelda Barron, Rodney Bennett, Micheal Brayshaw, Paul Brown, Anthony Garner, Geoff Harris, Sarah Hellings, Laurence Moody, Graham Moore, Catherine Morshead, Ian Mune, Crispin Reece, Jan Sargent i inni)

Tears Before Bedtime (1995, serial TV; reż. Tristram Powell)

The Bite (1996, serial TV; reż. Michael Carson)

Sekrety i kłamstwa / Secrets & Lies (1996; reż. Mike Leigh)

Painted Lady (1997, serial TV; reż. Julian Jarrold)

Holding On (1997, serial TV; reż. Adrian Shergold)

Real Women (1998; reż. Philip Davis)

Real Women II (1999; TV)

Milk (1999; reż. William Brookfield)

Topsy-Turvy (1999; reż. Mike Leigh)

David Copperfield (2000; reż. Peter Medak)

Other People's Children (2000, serial TV; reż. Pete Travis)

The Cazalets (2001, serial TV; reż. Suri Krishnamma)

Plain Jane (2001; reż. John Woods)

Wszystko albo nic / All or Nothing (2002; reż. Mike Leigh)

RUTH SHEEN

Aktorka. *Wszystko albo nic* to jej trzecie spotkanie z Mike'm Leigh. Za rolę w filmie *Wysokie aspiracje* została okrzyknięta europejską aktorką roku 1988. Gra również w sztukach reżyserowanych przez Mike'a Leigh. Występuje też w produkcjach telewizyjnych.

Filmografia

Little Dorrit (1988; reż. Christine Edzard)

Wysokie aspiracje / High Hopes (1988; reż. Mike Leigh)

Night Voice (1990; reż. Richard Spence)

Ghostwatch (1992; reż. Lesley Manning)

When Pigs Fly (1993; reż. Sara Driver)

The Young Poisoner's Handbook (1995; reż. Benjamin Ross)

Bramwell (1995, serial TV; reż. Kate Cheeseman, Paul Murton, Laura Sims, David Tucker, Paul Unwin, Tim Whitby)

Sekrety i kłamstwa / Secrets & Lies (1996; reż. Mike Leigh)

Different for Girls (1996; reż. Richard Spence)

Bramwell II (1996, serial TV; reż. David Tucker, Paul Unwin)

Bramwell III (1997, serial TV; reż. Kate Cheeseman, David Tucker, Paul Unwin)

Holding On (1997, serial TV; reż. Adrian Shergold)
The History of Tom Jones, a Foundling (1997, serial TV; reż. Metin Hüseyin)
Bramwell: Our Brave Boys (1998; reż. Richard Holthouse, Martin Hutchings, Lesley Manning, Richard Signy, Paul Unwin)
Bramwell: Loose Women (1998; reż. Tim Whitby)
Bramwell IV (1998, serial TV; reż. David Tucker)
Bait (1999; reż. Tom Shankland)
Wirtualna miłość / Virtual Sexuality (1999; reż. Nick Hurran)
Lorna Doone (2000; reż. Mike Barker)
Never Never (2000; reż. Julian Jarrold)
Don Quixote (2000; reż. Peter Yates)
White Teeth (2002, serial TV; reż. Julian Jarrold)
Wszystko albo nic / All or Nothing (2002; reż. Mike Leigh)

PAUL JESSON

Aktor teatralny i filmowy. U Mike'a Leigh pojawił się w telewizyjnym filmie *Home Sweet Home*. Za rolę w przedstawieniu *The Normal Heart* zdobył nagrodę im. Oliviera. Występuje w Teatrze Narodowym i the Royal Shakespeare Company.

Filmografia

The Winter's Tale (1981; reż. Jane Howell)
Home Sweet Home (1982; reż. Mike Leigh)
Acceptable Levels (1983; reż. John Davies)
Cymbeline (1983; reż. Elijah Moshinsky)
Posiłek oracza / The Ploughman's Lunch (1983; reż. Richard Eyre)
Widows (1983, serial TV; reż. Ian Toynton)
The Tragedy of Richard the Third (1983; reż. Jane Howell)

The Tragedy of Coriolanus (1984; reż. Elijah Moshinsky)
Love's Labour's Lost (1985; reż. Elijah Moshinsky)
Widows 2 (1985, serial TV; reż. Paul Annett)
Intimate Contact (1987; reż. Waris Hussein)
Quartermaine's Terms (1987; reż. Bill Hays)
Final Run (1987; reż. Tim King)
The Rivals (1988; reż. Elijah Moshinsky)
Resnick: Rough Treatment (1992; reż. Peter Smith)
Resnick: Lonely Hearts (1992; TV)
A Touch of Frost (1992, serial TV; reż. Roger Bamford, Roy Battersby, John Glenister, Sandy Johnson, Robert Knights, Don Leaver, Peter Smith, Graham Theakston, Herbert Wise i inni)
Blessed Stranger: After Flight 111 (2000; reż. David Wellington)
The Glass (2001, serial TV; reż. Philippa Langdale, Patrick Lau, Nicholas Laughland)
Wszystko albo nic / All or Nothing (2002; reż. Mike Leigh)

ANDREW DICKSON

Kompozytor. *Wszystko albo nic* to 5 film Mike'a Leigh, do którego Dickson skomponował muzykę. Napisał także wiele kompozycji i piosenek m.in. dla the Royal Shakespeare Company i the Royal Court. Za muzykę do filmu *Wysokie aspiracje* nagrodzony został przez Europejską Akademię Filmową nagrodą dla najlepszego kompozytora.

Filmografia

Meantime (1981; reż. Mike Leigh)
Wysokie aspiracje / High Hopes (1988; reż. Mike Leigh)
Nadzy / Naked (1993; reż. Mike Leigh)
Oublie-moi (1995; reż. Noémie Lvovsky)

Someone Else's America (1995; reż. Goran Paskaljevic)

Sekrety i kłamstwa / Secrets & Lies (1996; reż. Mike Leigh)

Wszystko albo nic / All or Nothing (2002; reż. Mike Leigh)

DICK POPE

Autor zdjęć. Karierę rozpoczynał jako operator filmów dokumentalnych, kręconych w Afryce dla BBC. Stał współpracownik Mike'a Leigh. Za zdjęcia do *Sekretów i kłamstw* zdobył Złotą Żabę na festiwalu Camerimage w 1996 roku.

Filmografia

The Girl in the Picture (1986; reż. Cary Parker)

Coming Up Roses (1986; reż. Stephen Bayly)

Porterhouse Blue (1987, serial TV; reż. Robert Knights)

The Fruit Machine (1988; reż. Philip Saville)

Forever Green (1989, serial TV; reż. David Giles, Sarah Hellings)

Życie jest słodkie / Life Is Sweet (1990; reż. Mike Leigh)

Półyskliwa skóra / The Reflecting Skin (1990; reż. Philip Ridley)

Dark City (1990; reż. Chris Curling)

The Blackheath Poisonings (1992; reż. Stuart Orme)

Fool's Gold: The Story of the Brink's-Mat Robbery (1992; reż. Terry Winsor)

Two Mikes Don't Make a Wright (nowela *A Sense of History*) (1992; reż. Mike Leigh)

Nadzy / Naked (1993; reż. Mike Leigh)

Pleasure (1994; reż. Ian Sharp)

The Air Up There (1994; reż. Paul Michael Glaser)

The Great Kandinsky (1995; reż. Terry Winsor)

Nothing Personal (1995; reż. Thaddeus O'Sullivan)

An Awfully Big Adventure (1995; reż. Mike Newell)

Sekrety i kłamstwa / Secrets & Lies (1996; reż. Mike Leigh)

Kochankowie sztormowego morza / Swept from the Sea (1997; reż. Beeban Kidron)

Współlokatorki / Career Girls (1997; reż. Mike Leigh)

Topsy-Turvy (1999; reż. Mike Leigh)

The Debt Collector (1999; reż. Anthony Neilson)

Desperaci / The Way of the Gun (2000; reż. Christopher McQuarrie)

Thirteen Conversations About One Thing (2001; reż. Jill Sprecher)

Wszystko albo nic / All or Nothing (2002; reż. Mike Leigh)

Nicholas Nickleby (2002; reż. Douglas McGrath)